

RESUM CONFERÈNCIA

SHLOMO BEN AMI, VICEPRESIDENT DEL CENTRE INTERNACIONAL TOLEDO PER LA PAU I EXMINISTRE D'AFERS EXTERIORS D'ISRAEL

8 de juliol de 2013

Shlomo Ben Ami, vicepresident del Centre Internacional Toledo per la Pau i exministre d'Afers Exteriors d'Israel va fer una profunda anàlisi a Barcelona Tribuna del perfil sociopolític del procés de transició de dictadures laiques a democràcies islamistes no liberals, com en el cas d'Egipte; i el nou joc estratègic a l'Orient Mitjà arran de tots aquests canvis interns. Ben Ami va afirmar que al món àrab no hi ha una alternativa real entre democràcia i dictadura: "L'alternativa és entre una dictadura laica i una democràcia islàmica".

El recent cop militar a Egipte i el fracàs dels Germans Musulmans desperten reflexions poc esperançadores sobre l'anomenada Primavera Àrab. Segons Ben Ami, els Germans Musulmans egipcis han fracassat "per sectarisme, per trencar la fràgil unitat nacional que es va crear al voltant de l'enderrocament de Mubarak i per no saber implicar els tecnòcrates".

Ben Ami va traçar un paral·lelisme entre aquest fenomen i els que s'estan produint al llarg de tota la geografia mundial, com a Espanya, Turquia o Grècia, i va arribar a la conclusió que "les protestes no estan capacitades per prendre el poder: no hi ha un líder i no hi ha cultura de govern; hi ha cultura de protesta i no de gestió de poder. És per això que sempre necessitaran a algun altre estament que prengui el poder al seu nom, possiblement per trair-lo després".

L'exministre d'Afers Estrangers d'Israel va afirmar que "l'oposició a Egipte ha aconseguit el seu objectiu de desfer-se de Mursi, però tenen a les mans un Estat a punt de fer fallida, una economia en ruïnes, una massa juvenil sense futur, un sistema de justícia col·lapsat i una política que es decideix entre les xarxes socials i les casernes de l'exèrcit". En resum, la caiguda dels Germans Musulmans tindrà repercussions de llarg abast per a tot l'Islam Polític i Egipte no avançarà fins que no sigui capaç de desenvolupar models de canvi polític sense l'ajuda de l'exèrcit.

D'altra banda, el vicepresident del Centre Internacional Toledo per la Pau també va advertir que, en el cas de Síria, "potser finalment Hezbollah o Al-Assad contreguin un deute tan estret amb l'Iran, que li permeti a aquest desplegar les seves forces als Alts del Golan. Si això es produeix, no podem descartar una guerra entre Israel i l'Iran en una situació en què Síria seria un client disciplinat dels perses".

Per al diplomàtic israelià, "les revolucions que s'han produït al món àrab en els últims dos anys han exposat l'extraordinària fragilitat d'importants estats que, amb l'excepció d'Egipte o el Marroc, són pures construccions artificials del colonialisme europeu cohesionats a base de governs autoritaris i amb un enemic comú: el sionisme i els seus protectors occidentals. El que veiem avui al Iemen, Líbia, Síria, ... són tribus i pobles que reclamen el dret a l'autodeterminació i no podem descartar la creació de nous estats a la zona".

Shlomo Ben Ami va concloure que "la trobada frustrada entre la democràcia i l'Islam ens porta al que serà el gran torneig del segle XXI: la qüestió àrab; de la mateixa manera que al segle XX va estar marcat per l'auge i la caiguda dels totalitarismes a Europa".

RESUMEN CONFERENCIA

SHLOMO BEN AMI, VICEPRESIDENTE DEL CENTRO INTERNACIONAL TOLEDO POR LA PAZ Y EX MINISTRO DE ASUNTOS EXTERIORES DE ISRAEL

8 de juliol de 2013

Shlomo Ben Ami, vicepresidente del Centro Internacional Toledo por la Paz y ex ministro de Asuntos Exteriores de Israel hizo un profundo análisis en Barcelona Tribuna del perfil sociopolítico del proceso de transición de dictaduras laicas a democracias islamistas no liberales, como en el caso de Egipto; y el nuevo juego estratégico en Oriente Medio a raíz de todos esos cambios internos. Ben Ami afirmó que en el mundo árabe no existe una alternativa real entre democracia y dictadura: “La alternativa es entre una dictadura laica y una democracia islámica”.

El reciente golpe militar en Egipto y el fracaso de los Hermanos Musulmanes despiertan reflexiones poco esperanzadoras sobre la llamada primavera árabe. Según Ben Ami, los Hermanos Musulmanes egipcios han fracasado “por sectarismo, por romper la frágil unidad nacional que se creó alrededor del derrocamiento de Mubarak y por no saber implicar a los tecnócratas”.

Ben Ami trazó un paralelismo entre este fenómeno y los que se están produciendo a lo largo de toda la geografía mundial, como en España, Turquía o Grecia y llegó a la conclusión que “las protestas no están capacitadas para tomar el poder: no hay un líder y no hay cultura de gobierno; hay cultura de protesta y no de gestión de poder. Es por ello que siempre necesitarán a algún otro estamento que tome el poder en su nombre, posiblemente por traicionarlos después”.

El ex ministro de Asuntos Exteriores de Israel afirmó que “la oposición en Egipto ha conseguido su objetivo de deshacerse de Mursi, pero tienen en sus manos un Estado a punto de quebrar, una economía en ruinas, una masa juvenil sin futuro, un sistema de justicia colapsado y una política que se decide entre las redes sociales y los cuarteles del ejército”. En resumen, la caída de los Hermanos Musulmanes tendrá repercusiones de largo alcance en todo el Islam político y Egipto no avanzará hasta que no sea capaz de desarrollar modelos de cambio político sin la ayuda del ejército.

Por otra parte, el vicepresidente del Centro Internacional Toledo por la Paz también advirtió que, en el caso de Siria, “puede que finalmente Hezbollah o Al-Asad contraigan una deuda tan estrecha con Irán, que le permita a éste desplegar sus fuerzas en los Altos del Golán. Si esto se produce, no podemos descartar una guerra entre Israel e Irán en una situación en que Siria sería un cliente disciplinado de los persas”.

Para el diplomático israelí, “las revoluciones que se han producido el mundo árabe en los últimos dos años han expuesto la extraordinaria fragilidad de importantes estados, que con la excepción de Egipto o Marruecos, son puras construcciones artificiales del colonialismo europeo cohesionados a base de gobiernos autoritarios y con un enemigo común: el sionismo y sus protectores occidentales. Lo que vemos hoy en Yemen, Libia, Siria... son tribus y pueblos que reclaman el derecho de la autodeterminación y no podemos descartar la creación de nuevos estados en la zona”.

Shlomo Ben Ami concluyó que “el encuentro frustrado entre democracia e Islam nos lleva a lo que será el gran torneo del siglo XXI: la cuestión árabe, al igual que el siglo XX estuvo marcado por el auge y la caída de los totalitarismos en Europa”.